

[Handelsministeren.]

er Formand. Forholdet er i Virkeligheden helt anderledes; det ærede Medlem er fuldkommen paa Vildspor. Jeg kan fastslaa, at vedkommende Direktørs Krav om Pension ikke paa nogen Maade har faaet større Retsgyldighed nu, end hvis Burmeister & Wain var gaaet konkurs eller var gaaet i Likvidation. Kravet om Pension skulde i begge Tilfælde anmeldes i et Likvidationsbo — der er jo nemlig nu et Likvidationsbo — for Burmeister & Wain, men eet er at anmelde Krav om Pension i et Likvidationsbo, noget andet at faa dette Krav godkendt. Saa vidt jeg erindrer, havde Direktør Overgaard — det er jo ham, der er Tale om — i en Protokoltilførsel for Aar tilbage faaet et vist Tilsagn om Pension, men skønt Direktøren jo for længst er frattraadt Ledelsen i Burmeister & Wain, er der ikke ydet ham nogen Pension. Han har vel anmeldt et Pensionskrav hos den efter Loven nedsatte Likvidationskomité, men det er endnu ikke, efter hvad der i Aften er blevet oplyst for mig af et af Komiteens Medlemmer, kommet saa vidt, at man har behandlet dette Krav. De Medlemmer af Komiteen, som har givet mig denne Oplysning, en Højesteretsadvokat, sagde: Jeg har end ikke set Kravet endnu — det Krav, som vedkommende har anmeldt i Likvidationsboet som almindelig Kreditor. Efter dette bliver der jo ikke meget tilbage af det, det ærede Medlem Hr. Hans Hansen (Rørby) fremførte, af hans Angreb paa Ordningen af Burmeister & Wain vedrørende dette Forhold. Det ærede Medlem kan være af den Opfattelse, at Pensionskravet er uberegtiget, men denne det ærede Medlems Opfattelse vedkommer jo aldeles ikke selve Spørgsmaalet om, hvorvidt det var rigtigt at ordne Burmeister & Wains Forhold ved Lov, thi Pensionsspørgsmaalet er, som sagt, et rent kontraktligt Spørgsmaal, der bunder i et vist Tilsagn, givet for lang, lang Tid siden af den gamle Ledelse i Burmeister & Wain. Det afgørende i Sagen er, at der ikke er ydet nogen Pension, og at Pensionskravet endnu ikke er behandlet. Hvad Resultatet af Behandlingen kan blive, skal jeg ikke udtale mig om.

Socialministeren (Steincke): Det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen citerede nogle Udtalelser, jeg havde fremsat paa Sp. 6941. Jeg fastholder Rigtigheden af disse Udtalelser; naar de forstaas paa den rette Maade, men de kan ikke forstaas saaledes, at Socialreformen, den nye Ordning, vi har faaet, giver Adgang til at fastsætte eller yde

Hjælp efter ganske bestemte Takster, hvor der netop er Tale om skønsmæssig Hjælp. Af samme Grund kan jeg heller ikke komme ind paa den Diskussion, som det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen syntes at ønske, om hvorvidt de af Magistraten fastsatte Takster var rimelige, for høje eller for lave.

Det er overhovedet ikke Socialministerens Opgave hverken efter den hidtidige Sociallovgivning eller efter Socialreformen paa Omraader, hvor der skal ydes skønsmæssig Hjælp, at agere Overkommune over Landets 1 400 Kommuner. Det skal være en skønsmæssig Hjælp. At man under større Forhold er nødsaget til at fastsætte nogle vejledende Takster, bl. a. en Vejledning for Administrationen, er noget helt andet, end at Socialministeren skulde sige, hvad der skal ydes til den enkelte Familie i Landets forskellige Kommuner. Hans Opgave kan kun være at paase, at Loven overholdes, som jeg har sagt før, og i grelle Tilfælde, hvad enten der ydes alt for meget eller alt for lidt efter de gældende Regler, paatale det, naar der foreligger Klage.

Det ærede Medlem fremdrog endelig Spørgsmaalet om Byggeforetaget ude i Maaløv, Selskabet til Arbejdsløshedens Bekæmpelse. Der er forskellige Vanskeligheder i denne Sag. Det er i Øjeblikket ikke saaledes klart for mig, at jeg er i Stand til at besvare Spørgsmaalet; men det vil komme i den nærmeste Fremtid.

Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen først har faaet Ordet paa et saa sent Tidspunkt og fremdraget meget vigtige og omfattende Spørgsmaal, saaledes at jeg ikke, som Situationen foreligger, kan gøre, hvad jeg plejer, nemlig besvare de saglige Spørgsmaal grundigt. Jeg vilde ikke mindst helst gøre det saa kort Tid efter Socialreformens Vedtagelse, men paa den anden Side er det lidt vanskeligt, naar man ikke har set Fortrykket, og naar man er kommet et godt Stykke ud paa Natten, at give en virkelig Redegørelse for disse Spørgsmaal. Jeg skal derfor søge at svare ganske kort.

Det ærede Medlem ankede over, at der endnu var Kommuner, der ikke havde modtaget Refusion efter Kriseloven af Oktober 1931. Jeg maa dertil sige, at det er rigtigt, der er enkelte Kommuner. I det store og hele er Refusionen fra Arbejdsløshedsfonden afsluttet, men der refterer ganske enkelte Kommuner, der paa Grund af Regnskabets Revision endnu ikke har faaet deres Tilgodehavende.

Det ærede Medlem rejste dernæst et stort Spørgsmaal, nemlig Spørgsmaalet om,